

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Boğaziçi Rüzgârları

Akdeniz ülkesi olmamızdan mı, Amerika'nın uyduyu olduğumuz iddiasından mıdır bilmiyorum ama ülkemizde her geçen gün duygusallık ve onun getirdiği kıskançlık, yüksek ego gibi olumsuz duygular popüler oluyor. Özellikle egonun ön plana gelmesi ile kolektiflik yerini bireyselciliğe bırakıyor, bunun yansımalarını da hemen hemen her sektörde görüyoruz. Ne futbol dünyasında, ne müzik dünyasında ne de farklı alanlarda kolektif takım başarıları göremiyoruz. GS'in UEFA kupasını kazanmasının ardından on yıl geçti, Sertab Erener'in Eurovision birinciliğinin ardından yedi yıl geçti, yeni bir MFÖ çıkmadı, grupların hepsi dağıldı, ayakta kalanlar ise birkaç yıl sonra dağılıyor. Bu sorunların elbet çok sebebi var ama ben bütün bunların altında yatan temel faktörün 'ego' olduğuna inanıyorum.

Bireyselleşme, hırslar ve insanların daha fazla ön plana gelme dürtüsü onların egosunu tetikliyor ve ortalık bir terör alanına dönüşüyor. Şöyle bir etrafınıza bakın, herkes herkesin arkasından konuşuyor, herkes herkese bir üstünlük kurma çabasında, herkes kendisini bir halt sanıyor. Aslında hiç kimse bir halt değil, herkes sadece egosuna yenik bir yaratık gibi dolaşıyor. Egosundan uzak kalanlar ise daha akıl dolu ve mantıkla yaşıyor ve ortalığı egosu yüksek çapulcu takımına bırakıyor. Yolun sonuna gelindiğinde egosu yüksek olanlar hayattaki hız limitlerini aştıklarından kaza yapıp yarı yolda kalıyor. Bence bu, özellikle seksenlerden sonra başlayan, doksanlarda hızlanan, iki binli yıllarda ise kaosa dönüşen toplumsal bir sıkıntı. Bu toplumsal sıkıntının sonucunda da üretmek yerine didişmelere bırakıyor. Bunun sonucunda ne spor dünyasında ne de sanat dünyasında doğru dürüst bir başarı elde edebiliyoruz.

İşte bu toplumsal kaos içinde üç müzisyen bir araya gelip Türkiye için zor olanı yaptı ve kolektif bir çalışmaya imza atarak 'Boğaziçi Rüzgârları' adlı enstrümantal bir albüm hazırladı. Düşünün bir, normal albümlerin satmadığı bir dönemde enstrümantal albüm yapacaksınız, içine yerli ve yabancı klasikleri katacaksınız... Ölme eşeğim ölme. Sait Büyükçınar, Ceyhun Çelik ve Necip Yılgin'dan oluşan trio 20 yıldan fazla bir süre içinde değişik albümlerde müzik yönetmeni, aranjör müzisyen olarak çalışmalarda bulundu.

Esen Müzik tarafından yayınlanan 'Boğaziçi Rüzgârları' adlı bu albümü günümüz popüler müziğin yarattığı kirlilik içinde bir ilaç gibi gördüğüm için bu albümü şiddetle tavsiye etmek istiyorum. Üç özel müzisyenin ticari kaygılardan uzak bir çizgide hazırladığı bu albümün en önemli özelliği piyano ve keman üzerine kurgulanmış olması. Hani yemek müziği diye bir geyik vardır ya bu albümün dinletisi de böyle bir sound içeriyor.(bu laftan nefret ediyorum ama ironik de olsa kafanızda bir imge oluşturmak için bu 'yemek müziği' terimi kullandım) Eski Rus ya da Çıgan müziği tadında bir albüm olan 'Boğaziçi Rüzgârları'nın repertuarında da çok özel şarkılar var.

Zülfü Livaneli bestesi 'Sevdalı Başım' ve 'Sus Söyleme' ülkemizden albüme giren yerli besteler. Nilüfer'in 'Çok Uzaklarda' sözleri ile yorumladığı 'Tango to evora', yine Nilüfer'in meşhur 'Tek Başına'sı (Da Troppo Tempo), Ajda Pekkan'ın 1983 yılında yorumladığı 'Bir Günah gibi' namı diğer 'Nathalie' (Julio Iglesias) albümde yer alan Türkçe sözlerle yapılan uyarlamalar.

'Boğaziçi Rüzgârları' albümünde yer alan ve dünya klasikleri arasında yer alan şarkıların başında 'History d'un Amour' yer alıyor. 'Sultaniyegay Saz Semaisi' ile Türk musikisinden de tınılar sunan albümüm yaratıcıları kendilerine ait birer beste de katarak albümün repertuarını renklendirmiş.

Türkiye'de uzun zamandır doğru dürüst bir enstrümantal albüm üretilmemişti, son on beş, yirmi yılda ise değişik enstrümantal albümler üretildi ama çoğu amale muhabbetinden öteye gidemedi. Bu işi Türkiye'de en iyi rahmetli Esin Engin yapardı, yetmişlerin son dönemine ait onlarca enstrümantal albüm hazırlayan Esin Engin'e iki binli yıllarda rahmetli Melih Kibar da eklendi. Son yirmi yılda üretilen enstrümantal ve kaliteli albüm sayısı o kadar az ki şaşırılmak elde değil. 70 milyonluk ve çok geniş bir geleneksel müziği olan Türk toplumunun bu alanda üretkenliğinin bu kadar az olması beni şaşırtıyor. Sa-

kın bana ticari kaygılarla üretilen o fasıl albümlerini unutun filan demeyin; onları unutmadım. Ama çoğu satış amaçlı üretilen ve ticari kaygıları çok fazla

olan bu albümleri ben fazla kaale almıyorum.

Arşivlik enstrümantal albümler

Boğaziçi Rüzgârları (Esen Müzik)

Melih Kibar / Yadigâr

Melih Kibar / Saat Sabahın Dokuzu

Buğra Uğur / Düş Bahçeleri (Yaşar Plak)

Turhan Yükseler / Arkadaş (Elenor Müzik)

The Best Music from Turkey and the World Interpreted on Piano, Violin & Tar

Boğaziçi Rüzgârları

Sait Büyükçınar

Ceyhun Çelik

Necip Yılgin